N^RO 38.

DZIENNIK URZĘDOWY
GUBERNII SANDOMIERSKIÉJ.

w Radomiu dnia 7 (19 Września) 1841 roku.

RZĄD GUBERNIALNY SANDOMIERSKI.

Wydział Skarbu.

N. 44,636. Sek Dóbr, dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1841 r. Gdy oznaczony pod d. 12/24 Lipca r. b N. 34.539 oraz przez Gazetę Rządową Królestwa N. 172, 173 i 174 przez Dziennik Urzędowy Gubernialny N. 32 i przez obiegniki po Obwodach ogłoszony termin na dzień 12/24 Sierpnia r. b. spełz kez skutku. Przeto Rząd Gubernialny podaje do publicznéj wiadomości, iż na dniu 23 Września (5 Października) r. b. w Biórze tutejszém, o godz nie 12 w południe odbywać się będzie głośna licytacya o dzierżawę czasową od 1 Czerwca 1841 r. do tegoż dnia 1850 r. Wójtostwo Małejadło w Obwodzie Opatowskim położonego, a to na risico niewypłatnego dzierżawcy Antoniego Rutkiewicza, z którego dochód dotychczasowy wynosi złp. 766 gr. 1. Z resztą wszelkie objaśnienia i zastrzeżenia mianowiciéj co do wymaganéj kwalifikacyi i co do odpowiedzialności za zmowę o udzielenie odstępnego dążące do zmniejszenia konkurentów a tém samém zniżenia korzyści jakie Skarb przez licytacyą osiągnąć zamierzył, utrzymują się takie same, jakie są objęte w konkluzyi obwieszczenia tutejszego z d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1840/1 r. N. 68,750 w Gazecie Rządowéj N. 11, 13, 15 w Dzienniku Urzędowym Gubernialnym N. 4, umieszczonego oraz przez Kommissarzy Obwodowych po Gminach ogłoszonego.

Wójci Gmin i Burmistrze miast obowiązani są niniejsze obwieszczenie zaraz po jego otrzymaniu dokładnie w obrębie swoich Gmin ogłosić dowody przesłać Kommissarzowi właściwego Obwodu który w razie doznanéj w téj mierze do dni 10 zwłoki, karę w palecie ceny złp. 5 na uchybiającego Wójta lub Burmistrza rozciągnąć jest mocen.

N. 5 955. Sek. Prawna, dnia 27 Czerwca (9 Lipca) 1841 r. Podaje do publicznéj wiadomości, że w dniu 6 Stycznia r. b odebrano w mieście

Przedborzu zbiegłéj niewiadoméj defraudantce żydówce 11 sztuk tiulu ważącego funtów 4, łutów 14, który wyrokiem na dniu dzisiejszym zapadłym na konfiskatę skazanym został. Jeżeli zatém właściciel prawy w ciągu 4ch tygodni niewylegitymuje się, że tiul zabrany oclił, wyrok stanie się prawomocnym.

N. 41,838. Sek. Ogólna, dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1841 r. Podaje do wiadomości, iż na opał pieców w biórowych lokalach Rządu Gubernialnego Sandomierskiego od dnia 15 Października r. b. do d. 15 Kwietnia 1842 r. odbywać się będzie w Sali posiedzeń tegoż Rządu w d. 8/20 Września b. r. o godzinie 12 w południe licytacya publiczna głośna od ogólnéj summy za ogrzanie pieców 43, złp. 5,590 czyli rubli srebrnych 838 kopiejek 50 to jest za ogrzanie jednego pieca złp. 130 czyli ru. sr. 19 kop. 50 in minus, każdy przeto mający chęć podjęcia się téj entrepryzy winien się stawić osobiście w terminie wspomnionym i miejscu, i być zaopatrzonym w vadium w gotowiźnie w kwocie złp. 500 o warunkach licytacyjnych każdego dnia w Rządzie Gubernialnym mianowicie w Wydziale Skarbowym powziąść można wiadomość.

N. 3',150. Sek. Prawna, dnia 12/24 Sierpnia 1841 r. W dalszym ciągu Dziennika Gubernialnego z dnia 28 Maja (9 Czerwca) r. b. N. 28 przez który Manifest Najjaśniejszego PANA z d. 16/28 Kwietnia r. b. ogłoszony został, podaje do wiadomości Urzędów Skarbowych, Komor Celnych, Rewizorów Gubernialnych, Pisarzów Solnych, Kommissarzy Obwodowych, reskrypt Km. R. P. i S. z d. 14/24 Maja r. b. N. 37,781 stanowiący rozwinięcie art. 3 i 4 rzeczonego Manifestu, przez który processa defraudacyjne po d. 1 Stycznia 1838 r. umorzone zostały, w treści następującéj:

„Zarządziwszy już przez reskrypt z daty 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. N. 32,956 spieszne wykonanie Woli Najjaśniejszego PANA objawionéj w Ukazie z d. 16/28 Kwietnia r. b. co do uwolnienia defraudantów uwięzionych w zamian kar pieniężnych, lub z powodu ich niezabezpieczenia, w sprawach o czyny uprzedzające rok 1838 o ile im nietowarzyszyły przekroczenia pod prawo karne podpadające, Kom. Rz. Pr. i Skarbu zważając: że lubo same brzmienie art. 3 i 4 tegoż Ukazu dostateczne wskazuje prawidła, jakich Rząd Gubernialny przy umorzeniu z téj epoki processów fiskalnych, trzymać się winien, dla zaprowadzenia wszakże jednostajności w wykonaniu powyższego Ukazu uznała być potrzebném przepisać mu następne postępowanie: 1. Co do processów ostatecznie niezawyrokowanych, to jest takich

w których Instrukcya została rozpoczętą, lub już ukończoną, albo takich w których wyrok I. Instancyi zapadł, lecz jeszcze nie stał się prawomocnym, albo gdzie Kom. Skarbu zawiesiła rozpoznanie zaniesionego rekursu i poleciła uzupełnić śledztwa i t. p. uformowanych o przemycanie, kontrabandę i defraudacyą dochodów, lub przestąpienia przepisów Skarbowych popełniane po koniec r. 1837. Rząd Gubernialny obowiązany jest, w sprawach tego rodzaju akta wszelkie z Komór Celnych, i Urzędów Skarkowych, od Rewisorów Gubernialnych lub innych Instruentów ściągnąć i dokładnie z nich przekonać się, czyli przekroczeniom fiskalnym nietowarzyszą czyny pod prawo karne podpadające. W sprawach zaś pod tym względem Ukazem Najjaśniejszego PANA z pod ułaskawienia wyłączonych, Rząd Gubernialny dalsze postępowanie stosownie do obowiązujących przepisów zarządzi. Co się z ś tycze Spraw tymże Ukazem umorzonych, przecinając ich pertraktacyą, niebawnie przystąpić ma do wydania właścicielom w toku sprawy wykrytym kaucyi, depozytów i przedmiotów zakwestyonowanych. Przy czynności téj Rząd Gubernialny zastosować się obowiązany do rozporządzenia Kom. Rzą. Pr. i Skarbu z d. 1 Lipca 1829 r. N. 44,730 w rozwinięciu Ukazu z d. 12/24 Maja t. r. wydanego, a mianowicie:

1. Nim zarządzi zwrot depozytów przekonać się z akt winien, czyli ich właściciel w toku sprawy pod dniem 16/28 Kwietnia r. b. jako daty rzeczonego Ukazu wykrytym został, jeżeli zatém akta śledcze do tego czasu zdziałane, a jeszcze nie zawyrokowane, wykażą nie wątpliwie ich właściciela, lub gdy w sprawach I. Instancyi rozpoznanych, wyrok Rządu Gubernialnego obwinionego za właściciela przedmiotów zakwestyonowanych uznał, i za ich defraudacyą karą pełną a nie extraordynaryjną go dotknął, wydanie mu takowych przedmiotów winno nastąpić, w przypadku zaś jeżeli właściciel w powyższy sposób nie będzie wykryty, lub uznany, wydanie to miejsca mieć nie może, i wszelkie dowody usprawiedliwiające, nawet własność takowych przedmiotów, już po oznaczonym wyżéj terminie składane, na żaden wzgląd zasługiwać nie powinny.

2. Kautorowie tudzież uznani przez Rząd Gubernialny za właścicieli depozytów i przedmiotów zakwestyonowanych i kwalifikujących się do ich odbioru, mają być wezwani przez właściwe Urzęda Skarbowe, a niewiadomi przez Dziennik Gubernialny z oznaczeniem terminu trzech miesięcznego pod prekluzyą, celem odebrania kaucyi, depozytów i przedmiotów zakwestyonowanych, po upływie którego to czasu bezskutecznie ciż jako zrzekający

się własności uważani i z depozytami, kaucyami, oraz przedmiotami zakwestyonowanemi, stosownie do obowiązujących przepisów, postąpionem bydź winno.

3. Zgłaszającym się w oznaczonym terminie właścicielom, kaucyi depozytów i przedmiotów zakwestyonowanych, takowe wydane bydź powinny przez Urzęda Skarbowe, przy których się te znajdują, protokolarnie na papierze stempla ceny gr. 15 w obecności władzy policyjnéj, i po dokładném przekonaniu się o tożsamości osoby do ich odbioru wykwalifikowanéj. Protokuła te powinny być przedstawione Rządowi Gubernialnemu do jego rozpoznania i postąpienia dalszego według przepisów.

4 Właściciele po odbiór zakwestyonowanych towarów zgłaszający się wedle osnowy art. 4 Ukazu uiścić są obowiązani poprzednio. a). Cło należne od towarów zagranicznych do wprowadzenia dozwolonych, jeżeli te cechami skarbowemi nie są z jego opłaty wylegitymowane, tudzież cło licencyjne od takichże towarów zakazane, wedle zasad taryffy dziś obowiązującéj. Właścicielom towarów zakazanych dozwolić należy zadeklarowania się czyli cło takowe opłacić chcą lub towary do zwrotu im przyznane własnym kosztem zagranicę wyprowadzić pragną w razie 1, cło od nich ma bydź przyjęte towary właścicielom wydane, z ostrzeżeniem ich protokularnie jeżeli są handlującemi, że takowe wedle istniejących przepisów, niemogą bydź przedmiotem handlu. W drugim zaś razie, dozwolony im bydź ma czas jednomiesięczny do wyprowadzenia towaru za granicę, przyczém zachowane bydź winny wszelkie przepisami wskazane formalności dla expedycyi tranzytowych dowody wyjścia takowych towarów z kraju, poświadczone przez Komory Graniczne załączone bydź powinny do rachunku właściwego Urzędu, po zwróceniu zaś listu awizowego z protestem Komory, do expedycyi wychodowéj wskazanéj, z kaucyi stawionéj na pewność cła licencyjnego toż cło bez formowania processu ma bydź ściągnione od obowiązku uiszczenia cła, wyjęte bydź winny towary, chociażby te cechowane nie były na które niewątpliwe exystują dowody, iż są wyrobu krajowego, jako też i takie które wyrokiem I. Instancyi od opłaty cła i konfiskaty uwolnione zostały. b). Kosztów cechowania towarów, jeżeli legitymacyi téj są pozbawione przed wydaniem bowiem takowych towarów, ocechowania ich stemplem przeznaczonym do oznaczania towarów skonfiskowanych na licytacyą wystawionych ma nastąpić. c). Kosztów na utrzymanie i przewiezienie objektów zakwestyonowanych, tudzież łożonych na wezwanie

do odbioru właścicieli niewiadomych, przez pisma publiczne. Jeżeli przedmiotem tego rodzaju spraw będą defraudacye soli zagranicznéj, któréj wydanie w naturze pod żadnym pozorem nie może być dopuszczoném, Rząd Gubernialny zostaje w obowiązku akta tego processu Kom Rządowéj przedstawić i z umorzeniem processu oczekiwać na jéj decyzyą. Zgłaszający się w terminie zakreślonym po odbiór zakwestyonowanych objektów niewątpliwi ich właściciele, według powyższych zasad za takowych uznani, gdyby się wzbraniali zadosyć uczynić obowiązkom ad a, b, c, wymienionym, wydanie takowych objektów, ma być odmowioném, zakwestyonowane objekta, winny bydź wedle zasad obowiązujących przepisów sprzedane, zebranéj ich wartości wyszczególnione należności ad a, b, c, strącone, a pozostać mogąca superata w depozycie aż do dalszéj dacyzyi zatrzymaną. Z postąpienia tego właściciele objektów pod żadnym pozorem pretensyi rościć nie będą mogli, co im protokularnie oświadczoném być winno, lecz nawzajem, gdyby wartość spieniężonego objektu okazała się niedostateczną, na pokrycie rzeczonych należności, niedobory ztąd wyniknąć mogące, niemogą już być ściągane, ani z kaucyi, ani z depozytów. ani tém bardziéj z majątku winnych, lecz jako umorzone w właściwych rachunkach dowodami licytacyjnemi usprawiedliwionemi być winny, dla czego sprzedaż podobnych objektów uskuteczniać należy wyłącznie w każdym processie bez łączenia ich z objektami pochodzącemi z innego processu. Zarządzić wreszcie Rząd Gubernialny obowiązany, aby właściciele mający prawo do odbioru zakwestyonowanych objektów, nie czynili wyjątków względem takich, których wysokim cłem są obłożone, pozostawianie takich a odbiór innych, pod żadnym względem nie ma im być dozwolony lecz winni się zadeklarować ogółowo, czyli życzą sobie towary wszystkie odebrać i uiścić wymagane opłaty, lub je pozostawiają, a w razie drugim, z objektami takowemi ma być postąpioném, według tego, jak wyżéj przepisano. Deklaracye takowe, winny być natychmiast za zgłoszeniem się wymagane, żadna prolongata w uiszczaniu wylikwidowanych należności, ani nawet rozdział ich na raty, nie ma być pod odpowiedzialnością dopuszczony, i wszelkie reklamacye przeciwko powyższemu zarządzeniu bez skutku pozostawiać należy, o czém wszystkim interessantom obznajmiać wypada. Forszusa wszelkie wedle obowiązujących przepisów, w sprawach umorzeniu uległych uczynione, a nawet i te, jakie mogły mieć miejsce na część denucyacyjną, wedle ducha Ukazu cytowanego z d. 16/28 Kwietnia r. b. niemogą być do zwrotu wymagane od obwinionych, a nawet strą-

cane z wartości objektów, na ich więc umorzenie, Rząd Gubernialny użyć ma złożonego w téj sprawie przez właścicieli objektów zakwestyonowanych należnego od nich cła z którego pozostająca tylko ilość po zniesieniu forszusów na rzecz Skarbu, ma bydź perceptowaną w razie zaś gdyby takowe cło okazało się być na to niedostateczném, Rząd Gubernialny w szczególnych wypadkach, odnieść się ma do Kom. Rz. Pr. i Skar. po decyzyą.

II. Co do processów prawomocnie i ostatecznie zawyrokowanych, za takowe uważać należy te, w których albo obwinieni na zapadłym w I. Instancyi wyroku poprzestali, albo rekursu przeciw niemu w czasie oznaczonym nie założyli, tudzież processa przez Wyrok II. Instancyi w Kom. Rz. Pr. i Skarbu zawyrokowane, jak niemniéj sprawy przez Rząd Gubernialny ostatecznie zadecydowane, w których odwołanie się drogą rekursu postanowieniem Namiestnika Królewskiego z d. 24 Sierpnia 1824 r. nie jest dozwoloném. Z tego rodzaju spraw Rząd Gubernialny przedewszystkiem wyłączyć winien te, które stosownie do Ukazu Najjaśniejszego PANA z dnia 16/28 Kwietnia r. b. z pod ogólnego ułaskawienia zostały wyjęte, a które tém samém bez żadnéj przerwy wedle obowiązujących przepisów winny być koniecznie, to jest takie, w których przekroczeniem fiskalnym towarzyszyły czyny pod prawo karne podpadające, w sprawach zaś na mocy tegoż Ukazu umorzeniu uległych, exekucyą dotąd nieściągnionych należności Skarbowych, na jakimkolwiek ta zostaje stopniu, ma być natychmiast wstrzymaną, objekta na konfiskatę skazane, winny być sprzedanemi, a z zebranéj wartości tudzież z ściągnionych po dzień 16/28 Kwietnia r. b. kar, ma być zrobiony stosunkowy wedle obowiązujących przepisów podział, wszelkiego zaś rodzaju zabezpieczenia kar defraudacyjnych, z których dla poszyskania należności, wypadałoby rozporządzać kroki exekucyjne, tak przeciwko samym debentom, jako też osobom trzecim, uwolnienie od poszukiwań i komu należy zwrócone być winny. Przepis ten wszakże nie może się ściągać do rękojmii i depozytów w gotowiźnie, w listach zastawnych, obligacyach lub papierach rządowych, oraz dowodach Bankowych przez samych debentów do dnia powyższego złożonych, które o ile nie przewyższą zasądzonych ostatecznie należności zwrotowi ulegają. Ponieważ zaś łaska Najjaśniejszego PANA objawiona Ukazem z daty wyżéj wskazanym, nie może być w najmniejszym punkcie ograniczoną, jeżeli zatém po d. 16/28 Kwietnia r. b. ściągnione zostały jakowe kwoty na rzecz kar umorzonych, takowe już podziałowi ulegają, lecz jeżeli prawne przeszkody nie zajdą, właścicielowi do zwrotu przypadną

uprzedzając wreszcie zajść mogącą wątpliwość w stosowaniu Ukazu Najjaśniejszego PANA do processów o kontrawencye konsensowe w r. 1837/8 spełnione formowanych i kar za nie wymierzanych, Kom. Rz. Pr. i Skarbu wychodząc z tejże co wyżéj zasady, upoważnia Rząd Gubernialny, aby processa takowe pod ogólne ułaskawienie podciągnął, o ile te roku rzeczonego dotyczéć tylko mogą.

III. W ogólności już z samego wstępu Ukazu Rząd Gubernialny poweźmie przekonanie, że dobrodziejstwa nim udzielone, ściągają się tylko do poddanych pod berłem Najjaśniejszego PANA zostających, że nawet mieszkańcy Austryi, Pruss, a nawet wolnego miasta Krakowa i jego okręgu, korzystać z nich nie mają prawa. Z czego wypływa, że w sprawach do których ciż bądź jako sprawcy defraudacyi, bądź jako pomocnicy lub uczęstnicy tejże wchodzą bez względu na epokę czasu w któréj zostały uformowane, i rodzaj przestępstwa jakiego się ciż dopuszczali, dalsze względem nich postępowanie wedle istniejących przepisów kontynuowaném i exekucya kar prowadzoną bydź winna. Sprawy Ukazem Najjaśniejszego PANA obecnie wydanym umorzone w listach processowych i kontróllach exekucyjnych, jakie w nadchodzącym terminie Rząd Gubernialny złożyć obowiązany, mają być zamieszczone z wykazaniem dostatecznym ich stanu, oraz wszelkich depozytów, w uwagach tylko uczynioną być ma wzmianka, że sprawa ta umorzeniu uległa. Nadal zaś z tychże list processowych i z kontroll exekucyjnych, wypuszczone być winny.—Wszelkie korrespondencye jakie Rząd Gubernialny w szczegółowych sprawach z Komm. Rz. Pr. i Skarbu prowadzi, co do spraw umorzeniu uległych, jako niepotrzebne, mają być zaniechane, dla zakończenia jedynie takowych zdanym bydź winien rapport ostateczny, z doniesieniem że sprawa w któréj korresspondencya ma miejsce umorzoną została. Ponieważ z powodu cytowanego tyle razy Ukazu, sprawy zaległe zwykle najmozolniejsze z małym tylko wyjątkiem umorzone zostały, przez co Rządowi Gubernialnemu mianowicie oddziałowi processowemu, umniejszoną została znacznie praca, Kom. Rządowa ma prawo żądać, aby processa pozostałe, jako też bieżące z tym większym pośpiechem były załatwiane, dla tego ostrzega Rząd Gubernialny, iż ściśle dozierać będzie, aby żadna zwłoka w takowych nie miała miejsca, winnych zaś takowéj, do surowéj odpowiedzialności pociągać nie zaniedba."

Przyprowadzając powyższy reskrypt Kom. Rz. Pr. i Skarbu do exekucyi, Rząd Gubernialny poleca wymienionym Urzędom, aby co do processów

ostatecznie nie odsądzonych porobili wykazy spraw umorzeniu ulegających, i takowe Rządowi Gubernialnemu przedstawili. Akta zaś każdéj sprawy przy oddzielnym rapporcie z powołaniem się na numer zamieszczonéj sprawy w wykazie do Rządu Gubernialnego nadesłane być mają, celem przekonania się na aktach, czyli rzeczywiście sprawa umorzeniu ulega, i wówczas przez reskrypt co do każdéj oddzielnie sprawy Urząd Skarbowy lub Komora, otrzyma dyspozycyą dla odpisania sprawy w wykazie, aby takowa za dowód do rachunku rocznego posłużyć mogła. Tym więc sposobem Rząd Gubernialny osiągnie ogólny rezultat, ile spraw nieukończonych w tutejszéj Gubernii przez Manifest powołany, umorzone zostało. Że jednak Kom. Rz. Pr. i Skarbu. zażądała od Rządu Gubernialnego wiadomości, ile osób z dobrodziejstwa przez Najjaśniejszego PANA udzielonego, korzystało, przeto Urzęda Skarbowe, Komory Celne, Magazyny Solne, Kommissarze Obwodowi i Rewizorowie Gubernialni przy podawanych, wykazach zamieszczą rubrykę w któréj oznaczą liczbę osób obwinionych. Co się tycze spraw prawomocnie i ostatecznie już zadecydowanych, obowiązane są Komory Celne i Urzęda Skarbowe zaniechać popierania dalszéj exekucyi zarządzanych wyrokami władz Skarbowych kar i kosztów, wyłączenie wszakże tych spraw, w których towarzyszyły czyny pod prawo karne podpadające, w których to sprawach szczegółowe rapporta o ich położeniu składane bydź powinny, celem zyskania decyzyi co daléj przedsięwziąść wypada, ażeby zaś Rząd Gubernialny mógł posiadać wiadomość, ile przy każdym Urzędzie znajduje się processów już ostatecznie zadecydowanych, a w skutku powyższego Manifestu umorzeniu ulegających, winny Komory Celne i Urzęda Skarbowe natychmiast sporządzić oddzielne wykazy onych, w których zamieścić należy, datę denuncyacyi, imie i nazwisko obwinionych, datę wyroków obudwóch Instancyi, ilość pieniężną z sprzedaży objektów zebraną, ilość ściągniętych kar i kosztów, ilość poczynionych w gotowiźnie forszusów, i takowe wykazy równie przy oddzielnych rapportach Rządowi Gubernialnemu bezzwłocznie złożyć, podanie wszelako rzeczonych wykazów, bynajmniéj nie może zwolnić Urzędów od dopełnienia wyjaśnień, jakie od nich w tego rodzaju sprawach, już są żądane. lub też późniéj zarządzone będą, gdyż względem uskuteczniać się mających rozpłat i przyprowadzenią ich przez extrakta z kar konfiskat, szczegółowo prowadzoną będzie korrespondencya.

GUBERNATOR CYWILNY RZECZYWISTY RADZCA STANU SZAMBELAN J. C. K. M.
B E C H T I E J E W
Sekretarz Jeneralny R. Roszkowski.

DODATEK

Do N. 38 Dziennika Urzędowego

GUBERNII SANDOMIERSKIÉJ

w Radomiu dnia 7/19 Września) 1841 roku.

RZĄD GUBERNIALNY SANDOMIERSKI.

Wydział Skarbu.

N. 45 203. Sek. Doch. Niest. dnia 19/31 Sierpnia 1841 r. W rozwiązaniu zapytań: 1. Jakiéj właściwie ceny używany bydź winien papier stęplowy do skryptów czyli obligów, w których lubo dla bezpieczeństwa kredytora zatrzeżona jest jakowa hypoteka, jednakże te do xiąg wieczystych i właściwych Wykazów hypotecznych nie są zaciągnięte. 2. W jakich zdarzeniach używać się ma do kwitów papier stempla szacunkowego w cenie przedmiotowi odpowiedniéj, a w jakich papiér tylko stempla zwyczajnego. Kom. Rz. Prz. i Skarbu przez reskryt z d. 17/29 Lipca b. r. N. 54,642 oświadczyła.

ad 1. Iż skoro dla bezpieczeństwa kredytora zastrzeżona jest jaka bądź hypoteka choćby nawet w ogólnych tylko wyrazach, bez wskazania imiennie majątku, na którym dług ma bydź ubezpieczony, naówczas bez względu czy oblig w skutku takowego zastrzeżenia wniesiony zostanie do hypoteki, albo nie, w myśl § 7, lit. g. ustawy stemplowéj użyty być winien papier stempla szacunkowego po złp. 1 od każdego tysiąca.

ad 2. Kwity w takich tylko zdarzeniach wymagają stempla szacunkowego, i to w stosunku po gr. 15 od każdego tysiąca summy niemi objętéj, jeżeli wypłaty następują z umów ustnych, lub piśmiennych takich do których stempel szacunkowy przedmiotowi odpowiedni użyty nie został, winnych zaś wszelkich zdarzeniach użycie do tychże kwitów papierów stempla zwyczajnego jest dostatecznym.

Zawiadomiając więc o tém Rząd Gubernialny podwładne Urzędy i interessowaną publiczność ściśle do tego stosować się poleca.

N. 42,593. Sek. Doch. Niest. dnia 12/24 Sierpnia 1841 r. W skutek reskryptu Kommis.. Rz. Prz. i Skarbu z d. 24 Lipca (5 Sierpnia) r. b. N. 54,309 w dalszym ciągu obwieszczenia pod d. 22 Lipca (3 Sierpnia) r. b.

N. 38,678 podaje do wiadomości, iż w miejscu zmarłego Członka Ekonomicznego Administracyi Dochodów Skarbowych Tabacznych P. Hertza Kramnopolskiego Kom. Rz. Pr. i Skarbu zatwierdziła w d. dzisiejszym wybranego przez PP. wspólników tejże Administracyi Dochodów Tabacznych, stosownie do art. 23 kontraktu na Członka Ekonomicznego P. Leopolda Kronenberga.

Wydział Administracyjny.

N. 45,852. Sek. Adminis. dnia 27 Sierpnia (8 Września) 1841 r. Podaje do powszechnéj wiadomości, że w skutek reskryptu Kom. Rządowéj z d. 7/19 Sierpnia r. b. N. 9,379/17,128 na podjęcie się entrepryzy wystawienia szlachtuza w mieście Szydłowcu od summy złp. 2 907 gr. 9, po potrąceniu wartości drzewa z lasów Rządowych bezpłatnie wydać się mającego, w Kancellaryi Urzędu Municypalnego miasta Szydłowca d. 15/27 Września r. b. do godziny 11 z południa odbywać się będzie publiczna in minus licytacya, każdy przeto chęć mający podjęcia się nadmienionéj entrepryzy, zechce opieczętowaną swą deklaracyą z dołączeniem do niéj świadectwa uiszczonego w kwocie złp. 291 vadium, w terminie i miejscu wyżéj oznaczoném, na ręce Burmistrza miasta Szydłowca złożyć, gdzie i o warunkach przedlicytacyjnych każdego czasu poinformowanym być może.

Nro 2775. w Radomiu dnia 14/26 Lipca 1841 r.

DYREKCYA SZCZEGÓŁOWA

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Sandomierskiéj.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż w dniu 14/26 Listopada 1841 r. przed Regentem Kancellaryi Ziemiańskiéj Gubernii Sandomierskiéj Tomaszem Hassmann, a w razie przeszkody innym, w terminie licytacyi, w miejscu urzędowania będącym, kancellaryą swą w domu przy ulicy Podwal pod Nrem 78 w mieście Gubernialném Radomiu położoném, w miejscu posiedzeń Wydziału Hypotecznego Gubernii Sandomierskiéj mającym, w godzinach popołudniowych od 2 poczynając, przez publiczną licytacyą pod niżéj wyrażonemi warunkami najwięcéj dającemu, sprzedane zostaną Dobra Bilcza z przyległościami w Powiecie i Obwodzie Sandomierskim położone Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu zastawione, w opłacie raty Czerwcowéj 1841 r. i następnych zalegające.

1. Nabywca dóbr przyjmuje obowiązek zaspokojenia wszelkich należności do gruntu przywiązanych Art. 41 Prawa o hypotekach z roku 1818 wyszczególnionych, tudzież ciężarów wieczystych w myśl Art. 44 t. p. o ile te pierwszeństwo przed Towarzystwem mają, to jest zaległych od lat dwóch przed zaprowadzeniem Administracyi.

2. Przyjmuje obowiązek dalszego regularnego uiszczania opłat wskazanych Art. 7 i 30 Prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém od wypożyczonego kapitału na dobra w summie Złp. 44,700 gr. — w dwóch półrocznych ratach od 1 do 13 Czerwca, i od 1 do 13 Grudnia przez cały ciąg trwania Towarz:

3. Obowiązany do zwrotu opłaconych już przez Dziedzica procentów na umorzenie kapitału obróconych, obrachowanych stosownie do Tabelli do Art. 18 P. K. dołączonéj w summie Złp. 18,133 gr. 23.

4, Ponieważ dobra wystawiające się na sprzedaż, opłacają podatku ofiary 24 grosza rocznie Złp. 746 gr. 22, przeto szacunek ich stosownie do Art. 5 P. K. wynosi Złp, 74,673 gr. 20 Nabywca więc oprócz przyjęcia obowiązków poprzedzającemi warunkami wskazanych, obowiązany jest do złożenia summy Złp. 29,973 gr. 10 którąby połączona z pożyczką Towarzystwa, dobra obciążającą, wyrównywała powyżéj wymienionéj summie szacunkowéj.

5. Z summ do zapłacenia których nabywca poprzedzającemi dwoma warunkami 3 i 4, obowiązany potrzebną ilość na zaspokojenie należności Towarzystwa z procentami, karami, kosztami, wnieść powinien do Kassy Dyrekcyi, nieczekając nawet zatwierdzenia Wydziału hypotecznego, najdaléj w ciągu dni ośmiu po odbytéy licytacyi grubą srebrną brzęczącą monetą, lub Kuponami z upłynionych półroczów, albo wylosowanemi Listami Zastawnemi. z taką ilością Kuponów, jaka się przy nich znaydować powinna, reszta zaś, oraz to wszystko cokolwiek najwięcéj dający nad powyższe zobowiązania postąpi, w przeciągu dni 15 po otrzymaniu Wyroku kupno przysądzającego, złożyć ma w gotowiznie lub Listach zastawnych, podług wyboru Nabywcy do depozytu Banku Polskiego.

6. Jeżeliby nikt przyiąć nie chciał warunków wyżéy wymienionych, licytacya ogłooszoną będzie za niedoszłą do skutku.

7. Uregulowanie tytułu własności na nabywcę w myśl Art. 92 Prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém nie wpród nastąpi, aż tenże złoży Wydziałowi Hypotecznemu dowody, iż warónkom licytacyi we wszystkim zadosyć uczynił.

8. Wprowadzenie zaś nabywcy w possessyą dóbr, Dyrekcya Szczegółowa wtenczas dopiéro dopełni przez delegowanego od siebie członka, gdy tenże nabywca złoży iéy wykaz hypoteczny dowodzący, iż przez Sąd za właściciela dóbr uznanym z stał.

9. Gdy Władze Towarzystwa sprzedaią dobra na zasadzie Wykazu hypotecznego, a każdy przez obeyrzenie ich na mieyscu, o stanie obiaśnić się winien Nabywcy przeto nie służy ani prawo ewikcyi, ani możność regulowania iakichkolwiek bądź pretensyi do Towarzystwa Kredytowego.

10. Każdy chęć licytowania maiący przed przystąpieniem do licytacyi,

złożyć winien summę Złp. 3,410 gr. — wyrównywającą wszelkim należnościom Towarzystwa po wlęeznie Ratę ubiegłą i podatków Skarbowych, w gotowiźnie, na vadium, która na przypadek nie utrzymania się przy licytacyi, natychmiast za pokwitowaniem w protokóle licytacyinym zwróconą mu będzie. Jeżeli zaś licytujący jako najwięcéj dający przy kupnie dóbr utrzyma się, vadium pozostanie w depozycie Dyrekcyi Szczegółowéy aż do czasu, kiedy Nabywca złożeniem Wykazu hypotecznego udowodni, iż uczyniwszy zadosyć wszystkim warónkom licytacyi za właściciela dóbr uznanym został.

II. Pluslicytant mieć będzie obowiązek, powrócić Towarzystwu Kredytowemu wszelkie koszta awansować się mogące na prowadzenie processu, gdyby z powodu dokonywającéj się obecnie sprzedaży, wynikła potrzeba przewiedzenia go przez wyższe Instancye Sądowe, koszta takowe z funduszów Towarzystwa zaliczone Nowonabywca powrócić obowiązany, zwrotu których na rzecz jego o tyle spodziewać się będzie mógł, o ile Wyrokami Sądowemi od wnoszącego spór zasądzone, i przez Władze Towarzystwa drogą § 140 Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 14 Marca 1826 r. wskazaną, ściągnięte bydź potrafią.

Prezes Łuczyński. *Pisarz Januszowicz.*

OBWIESZCZENIE.

Regent Powiatu Szydłowieckiego

Podaje do publicznéj wiadomości, iż na zasadzie upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernii Sandomierskiéj dnia 28 Sierpnia (9 Września) r. b. do N. 3,577 wydanego, oraz w skutek domagania się JW. Józefa Gagatnickiego, współsukcessora zmarłego Ignacego Gagatnickiego, d. 8/20 Września r. b. poczynając od godziny 9 z rana i dni następnych we wsi Oblągor duży, w Powiecie Szydłowieckim Gubernii Sandomierskiéj położonéj, sprzedawane będą przez publiczną licytacyą, za gotowe natychmiast płacić się mające pieniądze różne ruchomości po ś. p. Ignacym Gagatnickim pozostałe, mianowicie srebra, miedz, szkła, fajans, garderoba, meble, konie, woły, owce, krowy, kozy, powozy i inne rozmaite rzeczy. Chęć więc licytowania mający w terminie wyżéj oznaczonym zgłosić się zechcą.

Szydłowiec d. 5/17 Września 1841 r. Adam Makarowski.

OBWIESZCZENIE SPADKOWE.

Z powodu zejścia z tego świata Teressy z Jagniątkowskich Wnorowskiéj współwłaścicielki nieruchomości miejskiéj w mieście Gubernialném Radomiu pod N. polic. 233, a hyp. 102 położonéj. Otworzył się spadek do ukończenia którego oraz przepisania tytułu współwłasności rzeczonéj nieruchomości oznaczony został ostateczny termin na dzień 11/23 Marca 1842 r. tu w Radomiu w Kancellaryi Ziemiańskiéj Gubernii Sandomierskiéj przed podpisanym Regentem lub innym w terminie wzmiankowanym obecnym.

Radom d. 3/15 Września 1841 r. Walenty Rutkowski Regent.